

ΟΙΚΟΔΟΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

«Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν»
(Α' Κορινθ. ιδ' 3)

Ἀπλὴ Κατήχησις μέσα ἀπὸ τὴν πείρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ, ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἀριθμὸς τεύχους 3 • Μάρτιος - Μάϊος 2013

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

- **Κείμενο Α΄:** Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ
Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας, ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιάς καὶ ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ
- **Κείμενο Β΄:** «Ἡ καρδιά της ἦταν πραγματικὰ περιβόλι τοῦ Θεοῦ»
Ἡ ἀξία τῆς Εὐσπλαχνίας καὶ τῆς Ἐλεημοσύνης
- **Κείμενο Γ΄:** Ὁ Κύριος καὶ οἱ γυναῖκες - Ἡ γυναικεία ἀγάπη
Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου... ἡ Ἐορτὴ τῆς γυναίκας
- **Κείμενο Δ΄:** «Λησμόνησαν νὰ ἐμφυτεύσουν τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ στὴν καρδιά τους»
Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀστοργῆς συμπεριφορᾶς στοὺς γονεῖς
- **Κείμενο Ε΄:** «Νύχτα καὶ ἡμέρα μᾶς παραστέκουν, προστάτες καὶ βοηθοὶ σὲ ὅλα»
Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἀγαποῦν τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν
- **Κείμενο ΣΤ΄:** Ἐνα πολὺ χαρακτηριστικὸ σύγχρονο θαῦμα ποὺ συνέβη στὴν Αὐστραλία
Οἱ γυναῖκες ὀφείλουν νὰ προσεύχωνται μὲ καλυμμένη τὴν κεφαλὴ

Ἐγκύκλιος

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Τὸ Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας, ἡ κάθαρσις τῆς Καρδιάς καὶ ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ

Ἵς πανηγυρίσωμε καὶ πάλι μαζί μὲ ὅλη τὴν Κτίσι, ἡ ὁποία ἀνακαινισμένη γύρω μας εὐωδιάζει...

Καὶ ἡ Πανηγυρίς αὐτὴ ἄς εἶναι συνεχῆς καὶ παντοτινὴ, διότι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ὄχι μόνον ἐνίκηθησαν καὶ ἐπατήθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπαψαν πλεόν νὰ τυρρανοῦν καὶ δυναστεύουν τὴν Εἰκόνα καὶ τὴν Δημιουργία τοῦ Θεοῦ!...

«Σήμερον ἔαρ μυρίζει καὶ καινὴ κτίσις χορεύει...»... «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη»... «Σήμερον ὁ Δεσπότης ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, ἐγείρας τοὺς δεσμίους, οὓς ἀπ' αἰῶνος εἶχε δεινῶς κεκρατημένους»... «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια...»!...

Τὴν λαμπρὰ αὐτὴν ἡμέρα καὶ πανευφρόσυνο αἰσθανόμεθα νὰ διαπερνᾶ τὴν ὑπαρξί μας τὸ παν-χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου:

Ἀδελφοί, «ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ, ἦν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, Συνεζωποίησε τῷ Χριστῷ καὶ Συνήγειρε καὶ Συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...»¹.

Ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος σὲ εὐσπλαγχνία, «Αὐτὸς ἔκνυεν εἰς τὴν γῆν καὶ εὔρε τὴν Εἰκόνα»²... Καὶ ἐζωποίησε Αὐτήν· καὶ τὴν ἀνέστησε καὶ τὴν ὑψωσε· καὶ τὴν ἐκάθισε στὸν Θρόνο τοῦ Ἐσφαγμένου Ἄρνιου...

Δόξα τῇ Εὐσπλαγχνίᾳ Σου, Κύριε!... Δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ Σου, μόνη Φιλάνθρωπε!... Δόξα Σοι ὁ Θεός, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι!...

***

«Μέγα ἄνθρωπος!», ἀκούγεται ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων, ἀπὸ τὸν σοφὸ Παροιμιστὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης³.

Μεγάλο πρᾶγμα αὐτὸ τὸ δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο λέγεται Ἄνθρωπος! Τὸ ωραιότερο δημιούργημα, ἡ κορωνὶς τῆς δημιουργίας, ἡ Εἰκὼν τοῦ Θεοῦ... Καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὴν μεγαλωσύνη του αὐτῆ, ἔπρεπε -ἀναζωοποιημένος, ἀπελευθερωμένος καὶ ἀνακαινισμένος πλέον- νὰ ἐπανεύρη τὴν ἀρχαία δόξα του, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος μέσα στὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος, νὰ ἰδῆ τὸν Θεό!...

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας ἐγκαινιάζει τὴν περίοδο τῆς δυνατότητος τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ... Αὐτὸ τὸ Χάρισμα τῆς Ὁράσεως τοῦ Θεοῦ θὰ μᾶς δοθῆ βεβαίως στὴν πληρότητά του στὰ Ἔσχατα, στὴν Καινότητα τῆς Κτίσεως, ὅποτε «ὄψόμεθα Αὐτὸν καθὼς ἐστι»⁴... Τότε οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ «ὄψονται τὸ Πρόσωπον Αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὄνομα Αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν»⁵.

Ἀλλά, ὁ σαρκωθείς καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς Κύριος καὶ Θεὸς μας θεωρεῖ ὡς εὐτυχεῖς, καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ ὄντως εὐτυχεῖς, ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι στὴν ζωὴ αὐτῆ θὰ ἔχουν καθαρότητα καὶ ἀγνότητα ψυχῆς, διότι αὐτοὶ θὰ ἰδοῦν τὸν Θεό: **«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται»⁶.**

***

Ἡ Θεὰ τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖ, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, **ἀλλαγὴ φρονήματος:** ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας, νὰ υἰοθετήσουμε, νὰ ἐνστερνισθοῦμε τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας**, δηλαδὴ Φρόνημα Ἀνιδιοτελείας καὶ Αὐτοθυσίας· Φρόνημα

Ταπεινώσεως καὶ Ὑπακοῆς Θυσιαστικῆς.

Ἀδελφοί, μᾶς προτρέπει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, «μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε (φροντίζετε), ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος· τοῦτο γὰρ φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»⁷.

Ὁ Θεὸς ἐγίνε ἀνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς μεταγγίση τὸ **Φρόνημά Του.** Τὸ Φρόνημα αὐτὸ θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν **Ἀγάπη καὶ τὴν Εὐσπλαγχνία...** Καὶ αὐτὴ θὰ μᾶς δώσῃ τὴν **Καθαρότητα τῆς Καρδιάς...** Καὶ τότε, θὰ μᾶς δοθῆ τὸ μεγάλο **Χάρισμα τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ.**

«Ἡ καθαρότης τῆς καρδιάς», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος, **«εἶναι ἡ ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀδυνάτους ποὺ πέφτουν»...** Καὶ συνεχίζει: **«Ἐὰν βλέπῃς τὸν ἀδελφὸ σου νὰ ἁμαρτάνῃ, ρίξε ἐπάνω στοὺς ὤμους του τὸν χιτῶνα τῆς ἀγάπης σου»⁸...**

Μία Ἀγάπη τοιαύτης φωτεινότητος ἀπορρέει μόνο ἀπὸ τὸ **Φρόνημα τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας...** Ἡ Ἀγάπη αὐτῆ εἶναι πράγματι καθαρτικὴ, δημιουργικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ, ἐφ' ὅσον «μετατίθησιν Αὐτὴ τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν»⁹, ὅπως μᾶς διαβεβαιώνει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος, καὶ μᾶς ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς στὴν **Θέα τοῦ Θεοῦ** μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν δόξα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἶναι λοιπὸν **«Μέγα Ἄνθρωπος»,** ἀλλὰ εἶναι πολυτιμότερος ὁ **Ἐλεήμων Ἄνθρωπος:** **«Καὶ Τίμιον Ἀνὴρ Ἐλεήμων»¹⁰!**

***

Εἶθε, Ἀδελφοί μου, οἱ πολῦτιμες εὐχὲς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, μὲ τὴν Χάρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καὶ τὴς πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, **νὰ μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγῶνα τῆς ἀλλαγῆς Φρονήματος, προκειμένου νὰ γίνωμε ὄντως Εὐσπλαγχνοὶ, γιὰ νὰ ἐξαγνισθῆ ἡ καρδιά μας καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε τῆς Θεᾶς τοῦ Θεοῦ, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

+ Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2013

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστάντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Ὁ Ωρεῶν Κυπριανὸς

Ἀνακληρωτῆς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ἐφεσ. β' 4-6. / 2) Ἱ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 504B, Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Α', § 18. / 3) Παροιμ. κ' 6. / 4) Α' Ἰωάν. γ' 2. / 5) Ἀποκαλ. κβ' 4. / 6) Ματθ. ε' 8. / 7) Φίλιπ. β' 4. / 8) Πρβλ. Ἀββᾶ Ἰσαὰκ Σύρου, Λόγος NH', σελ. 239. / 9) Ἱ. Χρυσόστομος, PG τ. 61, στλ. 273, Ὁμιλία ΑΒ', §C', εἰς τὴν Α' Κορινθίους. / 10) Παροιμ. κ' 6.

«Η καρδιά της
ήταν πραγματικά
περιβόλι του Θεού»

Η αξία της Εύσπλαχνίας και της Έλεημοσύνης*

Σ'ένα πεδινό χωριουδάκι της Ναυπάκτου στα χρόνια της γερμανικής κατοχής, ζούσε μία οικογένεια, που ήταν φημισμένη για την θεοσέβειά της και την φιλοξενία της.

Αυτή όμως που υπερέιχε απ' όλους τους άλλους στην εύσπλαχνία και στην κρυφή έλεημοσύνη, ήταν η μητέρα της οικογένειας, η κυρά-Σμαραγδή.

Αυτή, σ' εκείνα τα δυστυχισμένα χρόνια της πείνας και της ανέχειας, δεν έπαυε κρυφά να έλεει τους πάντες.

Το κελλάρι του σπιτιού, που ήταν από τον Θεό εύλογημένο και πάντα γεμάτο, ήταν στην διάθεση όλων των φτωχών συγγενών.

Τους είχε δώσει το δικαίωμα να έρχονται να παίρνουν ό,τι τους έλειπε, χωρίς να ρωτάνε ποτέ!

«Όπου άκουγε ότι κάποια

γυναϊκούλα γέννησε το παιδάκι της και ήταν λεχώνα, κι επομένως είχε ανάγκη θρεπτικής τροφής, έκανε το έξις: Κάτω από την ποδιά της έκρυβε κανένα αυγό, τυρί, καμμιά μπουκάλα γάλα, και πήγαινε κρυφά-κρυφά την νύχτα σπίτι της να την ταΐσει, γιατί τότε ο κόσμος πέδαινε από την πείνα.

***

Μερικές φορές έκανε και το άλλο: Η κουζίνα της είχε ένα χαμηλό παραθύρι που έβλεπε σ' ένα χωματόδρομο, όπου συνήθως έπαιζαν τα παιδιά της γειτονιάς.

Έβαζε λοιπόν στο παραθυράκι ένα πήλινο κανάτι σκεπαστό, που τότε είχε λάδι, τότε γάλα και ό,τι άλλο, έβγαινε στο παραθύρι και φώναζε το παιδί της φτωχής οικογένειας που ήθελε να βοηθήσει.

«Ε! Μιχάλ... έλα δώ βρέ σκανταλιάρικο! Χύσε μου αυτό το νεράκι στο δεντράκι, μη βγαίνω έξω...!»

Όταν πλησίαζε το παιδί, του έλεγε χαμηλόφωνα:

«Πάρε το κανάτι και πήγαινε το στην μάνα σου γρήγορα, και μιλά...!»

Έτσι έλεοῦσε η καλή αυτή χριστιανή γυναίκα.

***

Μετά από χρόνια γέρασε η κυρά-Σμαραγδή, όπως και οι άλλες συνομήλικές της του χωριού, και έφυγαν σέ μια χρονιά τρεις μαζί. Η κυρά-Σμαραγδή και άλλες δύο.

Υστερα από αρκετό καιρό η κόρη της μιάς είδε την

μάνα της στον ύπνο της.
«Μάνα!... της φώναξε με λαχτάρα. Πώς περνάς εκεί πάνω;...»

Καλή γυναίκα και αυτή, της απάντησε για λογαριασμό και των τριών:

«Είμαστε όλες πολύ καλά!... Δόξα νάχει ο Θεός!... Έχουμε και ωραία σπίτια! Αλλά σαν το σπίτι πόχει ή Σμαραγδή, δεν έχει καμμιά μας... Έκει να δεις όμορφάδες, εκεί να δεις φώτα, εκεί να δεις λουλούδια, πολλά λουλούδια!...»

***

Όταν την άλλη ημέρα έλεγε τόνειρο-μήνυμα ή γυναίκα σέ ανθρώπους του χωριού, εκείνοι χαμογέλασαν και είπαν:

«Της άξιζε της κυρά-Σμαραγδής το ούράνιο παλάτι με τα πολλά λουλούδια! Η καρδιά της ήταν πραγματικά περιβόλι του Θεού. Θεός σχωρέστην!...»

***

Αυτά τα διηγήθηκε με πολλή αγάπη ή γυναίκα του έγγονου της κυρά-Σμαραγδής. Η αγαθή μνήμη της περνάει από γενιά σέ γενιά...

(*) Μηνύματα από τον Ουράνο, έκδοσις Ίερās Μονής Παναγίας Βαρνάκοβας, Λωρίδα 2005, σελ. 81-82. Επιμέλ. ήμετ.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἡμέρα ποὺ ἐορτάζουν οἱ γυναῖκες. Ἔχουν ἐορτὴ ὄχι ἀτομικὴ, ἀλλὰ ὁμαδική, ἐορτὴ τοῦ φύλου των. Ὅταν ἐξέλεξε ὁ Κύριος γυναῖκες ὡς εὐαγγελίστριες τῆς Ἀναστάσεως καὶ γιὰ τοὺς Ἀποστόλους Του, ἐτίμησε τὴν γυναῖκα ὡς φύλον.

* * *

Α΄. Ὅταν ζοῦσε ὁ Κύριος ἔδειξε τὴν ἀγάπη Του πρὸς τὶς περιφρονημένες γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες τὴν ἐγνώρισαν πρὸς Αὐτόν. Οὐδεμία γυναῖκα ἀπευθύνθηκε στὸν Χριστό μας καὶ ἔφυγε παραπονεμένη.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ δημοσίου βίου Του, θεραπεύει τὴν πυρέσσουσα πενθερὰ τοῦ Πέτρου, ἀμείβων τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ γαμβροῦ ὑπὲρ τῆς πενθερᾶς.

Λυεῖται τὴν Μαγδαληνή, ἡ ὁποία κατέχεται ἀπὸ ἑπτὰ δαιμόνια καὶ τὴν θεραπεύει.

Τὰ δάκρυα τῆς χήρας Τὸν συγκινοῦν καὶ ἀνιστᾷ τὸν νεκρὸ μονογενῆ υἱό της.

Οἱ παρακλήσεις τῆς Χαναναίας, ἡ ὁποία ὡς μὴ Ἑβραία παρομοιάζεται πρὸς κυνάριον, ἂν καὶ Αὐτὸς ἀπεστάλη στὰ πρόβατα Ἰσραὴλ, εἰσακούονται καὶ θεραπεύει τὴν θυγατέρα της.

Ἡ ἄγνωστος συγκόπτουσα γυνὴ ἐπὶ δέκα ὀκτὼ ἔτη θεραπεύεται κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου, παρὰ τὴν ἔντονη διαμαρτυρία τοῦ Ἀρχισυναγῶγου.

Ἀνασταίνει τὴν κόρη τοῦ Ἰαείρου καὶ θεραπεύει τὴν ἐπὶ δώδεκα ἔτη αἱμορροοῦσαν.

Τὴν ἐπ' αὐτοφόρῳ συλληφθεῖσα γυναῖκα, ἡ ὁποία, κνηγνημένη σὰν τὴν πέρδικα ὑπὸ τῶν γερακιῶν τῶν Φαρισαίων, φθάνει μέχρι τῶν ποδῶν Του, ὑπερασπίζεται μὲ τὴν φράσι: «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω».

Ὑπερασπίζεται τὴν ἁμαρτωλὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔκλαιε στὰ πόδια Του, ἀντικρούων τὸν κατακρίνοντα αὐτὴν ὑποκριτὴ Φαρισαῖο.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου... Ὁ Κύριος καὶ οἱ γυναῖκες

Δέχεται τὴν φιλοξενία τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας καὶ ἀμείβει περισσότερο τὴν προσοχὴ τῆς Μαρίας ἀπὸ τὸν θόρυβο καὶ τὸν περισπασμὸ τῆς Μάρθας.

Καὶ τὸ ἐκπληκτικότερον! Συνομιλεῖ μὲ τὴν Σαμαρείτιδα, τὴν ἐχθρὰν Του ἐθνικῶς, ἡ ὁποία εἶχε πέντε ἄνδρες καὶ ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο εἶχε, δὲν ἦταν νόμιμος ἄνδρας της. Σὲ αὐτὴν γιὰ πρώτη φορὰ ἀπεκάλυψε, ὅτι εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας.

Ὅλα αὐτὰ, παρὰ τὴν Ραββινικὴ παραγγελία, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία πρέπει νὰ κάψῃ τὴν Ἁγία Γραφή, παρὰ νὰ ἀκούσῃ Αὐτὴν γυναῖκα καὶ παρὰ τὴν ἔκκλησι τῶν Μαθητῶν Του, οἱ ὁποῖοι ἐθαύμαζαν, ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει.

Σὲ γυναῖκες πρῶτα φανερώθηκε μετὰ τὴν Ἀνάστασι.

* * *

Β΄. Ἀφοῦ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μας κατεβιβάσθη ἀπὸ τὸν Σταυρὸ καὶ μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Νικόδημο στὸν πλησίον εὐρισκόμενο κῆπο, παρεδόθη στὶς γυναῖκες, γιὰ νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς ἐνταφιασμὸν.

Ἡ Θεοτόκος, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ Σαλώμη καὶ «γυναῖκες πολλαὶ» εὐρίσκονται πλησίον τοῦ Σταυροῦ. Αὐτές, ὡς

γυναῖκες ποὺ ἔχουν περισσότερη πεῖρα ἀπὸ τοὺς ἄνδρες στὰ τοῦ ἐνταφιασμοῦ, προβαίνουν στὴν ἐτοιμασία.

Ἔλαβαν τὴν φροντίδα νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τὴν Κεφαλὴ Του τὸ ἐμπαικτικὸ ἀκάνθινο στεφάνι τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, νὰ βγάλουν τὰ ἀγκάθια, τὰ ὁποῖα εἶχαν μείνει στὸ δέρμα τῆς Κεφαλῆς Του, νὰ ξεμπλέξουν καὶ κατόπιν νὰ πλέξουν τὰ μαλλιά τῆς Κεφαλῆς τοῦ Κυρίου, τὰ ὁποῖα εἶχαν κολλήσῃ μὲ τὸ αἷμα ἀπὸ τὶς πληγὲς τοῦ στεφάνου.

Τὰ Μᾶτια καὶ τὸ Στόμα τοῦ Κυρίου ἦσαν ἀνοιχτά. Οἱ γυναῖκες ἔλαβαν τὴν φροντί-

...ή Έορτή τῆς γυναίκας Ἡ Γυναικεία ἀγάπη

δα νὰ κλείσουν τὰ Μάτια ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μὲ τόση ἀγνότητα καὶ τρυφερότητα ἐβλεπαν ὅταν ζοῦσε. Ἐλαβαν τὴν φροντίδα νὰ κλείσουν τὸ Στόμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖο ποτὲ δὲν ἐτόλμησαν καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἀσπασθοῦν.

Πολλὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν ἔτρεξαν στὸ Πρόσωπο Του, τὸ ὁποῖο εἶχε ξαναπάρει μέσα στὴν ἡρεμὴ ὠχρότητα τοῦ θανάτου τὴν παλαιὰ γλυκότητα τῶν χαρακτηριστικῶν Του. Τὰ δάκρυα αὐτὰ ἐπλυναν

τὸ Πρόσωπο ἐκεῖνο καλλίτερα ἀπὸ τὸ καθαρώτερο νερὸ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ τοῦ Ἰακώβ.

Μετὰ ἀπὸ τὸ Πρόσωπον ἔρχεται τὸ ἄλλο Σῶμα τοῦ Κυρίου. Ὅλο τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἦταν πνιγμένο στὸν ἰδρώτα τῆς ἀγωνίας, στὸ αἷμα τοῦ Σταυροῦ καὶ στὴν σκόνη τοῦ σταυροδρομίου τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀπὸ τὰ Χέρια Του, τὰ Πόδια Του καὶ τὴν Πλευρά Του τρέχει ἀκόμη ἡ λόμφη ἢ αἱματηρά, τὸ σκοτωμένο αἷμα!

Ἐπλύθηκε ὅλο τὸ Σῶμα καὶ ἀλείφθηκε μὲ μύρα χωρὶς φειδώ, ἀκόμη καὶ αὐτὲς οἱ μαῦρες ὀπὲς τῶν Χειρῶν καὶ Ποδῶν Του.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀμαρτωλὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἄλειψε τὸν Ἰησοῦ μὲ μύρο στὰ Πόδια καὶ τὴν Κεφαλή, ὁ Κύριος δὲν δέχθηκε παρὰ μόνο κτυπήματα καὶ ἐμπτόσματα. Τώρα, γιὰ δευτέρη φορὰ ἀλείφεται μὲ μύρα καὶ δάκρυα.

Ὅταν τὰ ἑκατὸ λίτρα, τριάντα δύο κιλά ἀρωμάτων, ἐδαπανήθησαν, τὸ σάβανο προσκολλήθηκε γύρω ἀπὸ τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου μας μὲ ὀθόνια, μὲ ταινίες. Κατόπιν, ἡ Κεφαλή καλύφθηκε μὲ τὸ σουδάριο, ἀφοῦ προηγουμένως οἱ γυναῖκες ἀσπᾶσθηκαν τὸ Μέτωπό Του!

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ δύο νεκροφόροι Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος λαμβάνουν καὶ ἀποθέτουν τὸ λευκὸ αὐτὸ φορτίο, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, μέσα στὸν Τάφο, κυλίουν στὴν θύρα μία

μεγάλῃ πέτρα καὶ φεύγουν.

Οἱ γυναῖκες ὁμως ἐκάθισαν ἀκόμη. Δὲν μποροῦσαν νὰ ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τὴν πέτρα τοῦ Τάφου, ἡ ὁποία ἐχώριζε αὐτὲς γιὰ πάντα ἀπὸ Ἐκεῖνον, τὸν Ὅποιο αὐτὲς εἶχαν ἀγαπήσει καὶ στὸν Ὅποιο εἶχαν ἀφοσιωθῆ.

Πῶς νὰ ἀφίσουν μόνον στὸ διπλὸ σκοτάδι τοῦ Τάφου καὶ τοῦ θανάτου Αὐτόν, ὁ Ὅποιος ὑπῆρξε τόσο μόνος στὴν ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆ καὶ τοῦ Σταυροῦ!

Ἴσως προσευχήθηκαν χαμηλόφωνα ἢ ἐθυμήθησαν κάποια λέξι Του, κάποια κίνησι τοῦ Ἁγαπημένου τους.

Ἐὰν ἡ μία θὰ ἐφρόντιζε νὰ παρηγορήσῃ τὴν ἄλλη, ἡ ἄλλη θὰ ξεσποῦσε σὲ λυγμοὺς δυνατοῦς. Ἐθυμήθησαν τὸ ὄνομά Του καὶ ἀκουμπισμένες στὴν πέτρα, εἶπαν τώρα σὲ Αὐτόν, τοῦ Ὁποίου τὰ αὐτιά ἦσαν πλέον κλειστά ἀπὸ τὸ σουδάριο καὶ τὸν θάνατο, λόγια ἀγάπης, τὰ ὁποῖα δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἀπευθύνουν πρὸς Αὐτόν, ὅταν ἦταν στὴν ζωὴ.

Τὸ βραδυνὸ ἐκεῖνο, μέσα στὸν μαῦρο καὶ ὑγρὸ ἴσκιό τοῦ κήπου, ἐξεχείλισε ἐπὶ τέλους ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία ἦταν τόσο μεγάλῃ, ὥστε ἡ καρδιά τους ἦταν ἀδύνατον νὰ συγκρατηθῆ!

Κατόπιν, ἐνικήθησαν ἀπὸ τὸ ἐπερχόμενο πῶχος καὶ τὸν φόβο τῆς νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησαν μὲ τὰ μάτια ἀναμμένα ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ ἐπιστρέψουν τὴν μεθεπομένη.

Ὡ μακάριαι γυναῖκες!...

«Λησμόνησαν να έμφυτεύσουν
την πίστι του Χριστού
στην καρδιά τους»

Τα αποτελέσματα της άστοργης συμπεριφοράς στους γονείς*

Ένα ανδρόγυνο είχε τέσσερα παιδιά: δυο κορίτσια και δυο αγόρια. Τα μεγάλωσαν «κακείν κακώς», όπως λέμε, με πολλή φτώχεια, τα φρόντισαν ύλικώς και τα πάντρεψαν. Όμως, οί δύσμοιροι εκείνοι γονείς λησμόνησαν ένα πράγμα στην ανατροφή των παιδιών τους: **Να έμφυτεύσουν την πίστι του Χριστού στην καρδιά τους.**

Αυτός έλειπε από το σπίτι τους, από την άγωγή και την ανατροφή που έδωσαν στα παιδιά τους και τώρα βέβαια θα λείπη και από τις τέσσερες καινούργιες οικογένειες που έκαναν αυτά.

***

...Τα χρόνια πέρασαν και γέρασαν οί γονείς και έπειδή ζούσαν χωριστά από τα παιδιά τους, κάλεσαν μια μέρα τα δυο τους αγόρια (αυτά έμεναν πιο κοντά τους) και τους είπαν, ότι θα πρέπει κάπου-κάπου να πετάγεται καμμιά νύφη να τους βοηθά λιγάκι.

Δέν θέλανε να τους ένοχλούν με την παρουσία τους, γι' αυτό και είχαν αποφασίσει να μείνουν χωριστά από τα παιδιά τους.

Τί λέτε πώς απάντησαν τα αγόρια;
- **Να τὸ πήτε στις κόρες σας!... Αυτές να σᾶς βοηθήσουν κι ὄχι οί γυναίκες μας!**

Τὸ είπαν και στις κόρες τους, αλλά με μούτρα «ξινά» τὸ δέχθηκαν οί γαμπροί.

***

Πέρασε λίγος καιρὸς κάπως στενόχωρα για τους δυο γέροντες γονείς.

Μια μέρα έπιασε φωτιά τὸ σπίτι τους και έγινε στάχτη. Μετά πολλοῦ κόπου μόρεσαν να τους σώσουν οί πυροσβέστες. Τώρα τί θα γίνη; Σε ποιό σπίτι θα πάνε να μείνουν τὰ δυο γεροντάκια; Σε ποιό σπίτι; Σε κανένα! Γιατι κανένα από τα παιδιά τους δέν ήθελε να τὰ πάρη.

***

Για δυο-τρεις μέρες έφιλοξενούντο σε κάποιο διπλανό σπίτι, για να συνέλθουν κάπως

και τότε βρήκαν την εύκαιρία και εξαφανίστηκαν και κόρες και νύφες και γυιοί και γαμπροί και έγγονια.

Όποτε αναγκάστηκαν οί γέροντες να φύγουν, αφού ήσαν φιλοξενούμενοι, και να πάνε στον μεγάλο τους γυιο.

- **Θά πάω εγώ...** λέει ὁ γέρο-πατέρας στην γυναίκα του. **Εσύ κάτσε στην αυλή τῆς ἐκκλησίας τῆς ένορίας μας και βλέπουμε.**

Ήταν μεσημέρι, τρώγανε, ή οικογένεια του μεγάλου γυιού, ὅταν πήγε. Τους παρακάλεσε. Ὁ γυιός του δέν ήθελε οὔτε ν' ακούση. Είχε έπηρεασθει και από την γυναίκα του, και τῆς φωνάζει:

- **Άντε βγάλ' τον έξω, για να μη του σπάσω τὰ παΐδια!**

Τὸν βγάζει έξω ή νύφη και τότε γυρίζει και τῆς λέει ὁ παππούς:

- **Άπ' τὸν Θεὸ να τὸ βρῆτε!...**

Δηλαδή, τους καταράστηκε... Εὐγενική βέβαια φαίνεται ή κατάρα «άπ' τὸν Θεὸ να τὸ βρῆτε», αλλά είναι κατάρα!

Έ! τί ήθελε και τὸ εἶπε αὐτὸ ὁ εὐλογημένος;... Του δίνει μια κλωτσιά και μια σπρωξιά ή νύφη, και πάρ' τον τούμπα από δεκαέξι σκαλιὰ ὕψος!...

Όταν τὸν σήκωσαν τὸν παππού και τὸν πήγανε στον γιατρό, διαπιστώθηκε, ὅτι εἶχε σπάσει την λεκάνη του. Αποτέλεσμα: να μείνη παράλυτος και να κάμη ἕξι μήνες στὸ νοσοκομεῖο.

Πάει ή μάννα, μόνη της τώρα, στα κορίτσια να ζητήση την βοήθειά τους. Την ἔβρισαν και δέν την ήθελαν, έπειδή ή καημένη εἶχε πάθει ἀκράτεια οὔρων και δέν μπορούσε. Για να μη λερώνη τὸ σπίτι, την ἔδιωξαν!...

Τέλος, ὁ μικρὸς γυιός την ἔβαλε στὸ πλυσταριό. Εκείνες τις εποχές εἶχαμε πλυσταριά στις ταρατσες των σπιτιών και ὄχι αὐτόματα πλυντήρια. Πέρασαν οί ἕξι μήνες, βγήκε και ὁ μπαμπᾶς παράλυτος, ὅπως εἶπαμε, χώθηκε κι αὐτὸς ἐκεῖ στὸ πλυσταριό.

***

Μια νύχτα με πολλὰ ἀστροπελέκια και μεγάλη καταιγίδα, πέφτει ἕνας κεραυνὸς στὸ πλυσταριό, και ὄχι μόνο τὸ ἔκαψε, αλλά φόνευσε και τὸν παράλυτο πατέρα.

Δέν πέρασε λίγος καιρὸς, και ή δυστυχισμένη εκείνη μάννα από τις στενοχώριες ἔπαθε πολλὰ. Την διώχνει και από τὸ καμμένο πλυσταριό και ή νύφη. Τώρα τί να κάμη; Πάει και μένει κάτω από ἕνα γεφύρι.

Σὲ ἕνδεκα ἡμέρες τὴν βρῆκαν πεθαμένη, μὲ ἓνα χαρτί στὰ παγωμένα της δάχτυλα ποὺ ἔγραφε:

«Ἐγὼ ἔφταιγα ποὺ τὰ παιδιά μου κατήντησαν ἔτσι. Ἄν τὰ ἀνάτρεφα μὲ τὸν Χριστὸ στὴν ἀγκαλιά, ἀσφαλῶς καὶ οἱ νύφες καὶ οἱ γαμπροὶ θὰ ἦσαν καλύτεροι.

Ἄπο ἓναν περαστικὸ παπᾶ, πολὺ φωτισμένο, ἐξωμολογήθηκα καὶ μοῦ εἶπε αὐτά. Μοῦ ἔφερε τὴν θεία Κοινωνία ἐδῶ, κάτω ἀπὸ τὴν γέφυρα, καὶ κοινώνησα. Μοῦ εἶπε ἐπίσης, ὅτι θὰ ξανάρθη γιὰ νὰ μὲ πάρη, νὰ μοῦ βρῆ ἓνα κατάλυμα καὶ θὰ κάνη ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ μὲ περιθάλη. Ξέρω ὁμως ὅτι δὲν θὰ προλάβη.

Παιδιά μου, σᾶς ἀφήνω τὴν εὐχὴ μου. Νὰ γίνετε καὶ σεῖς παπποῦδες καὶ γιαγιάδες, πεθεροὶ καὶ πεθερές μὲ τὸν Χριστὸ μέσα σας. Νὰ μὴ συναντήσετε τίποτε ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶδαμε ἐμεῖς. Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἔχη πάντοτε μὲ τὸ καλό. Ἡ μητέρα σας».

***

Σὲ ἓνα χρόνο περίπου ἀπὸ τὸ θάνατό της, ἡ νύφη ποὺ ἔδωσε τὴν σπρωξιά, ἔπεσε ἀπὸ τὴν ἴδια σκάλα καὶ χτύπησε τὰ χέρια της. Ἐπαθε ταχυτάτη μόλυνσι καὶ τῆς τὰ ἔκοψαν. Ἡ ἄλλη νύφη ἔβγαλε ἓνα καρούμπαλο στὸ κεφάλι, ποὺ τὴν ὠδήγησε σὲ δυὸ χρόνια στὸ τρελλοκομεῖο. Ἀπὸ τὸ τρίτο σπῖτι πέθαναν ἐντὸς ἑπτὰ μηνῶν καὶ τὰ τέσσερα μικρά τους παιδάκια. Στὸ τέταρτο σπιτικό, ὑπῆρξαν διαζῦγια καὶ φαγωμάρα.

***

Δέκα χρόνια μετὰ τὸ τραγικὸ τέλος αὐτῆς τῆς μάννας, δὲν ἔμεινε οὔτε ἓνας ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τίς οἰκογένειες. Ἐνας-ἓνας, μία-μία οἱ οἰκογένειες ἀποδεκατίζονταν κατὰ κάποιον τρόπο ποὺ ἡ Θεία Δικαιοσύνη ἐπέβαλε, μιὰ καὶ ὅλοι τους δὲν ἔδειξαν διάθεσι γιὰ μετάνοια οὔτε φανέρωσαν ἔστω καὶ ἓνα σημάδι ἐντροπῆς γιὰ τὴν ἄστοργη συμπεριφορὰ στοὺς ὑπερήλικες καὶ ἄρρωστους γονεῖς τους!

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστόπουλου, Οἱ Ἀναβαθμοὶ στὴν ἐν Χριστῷ Πορεία, σελ. 290 κ.έ., Πειραιᾶς 2011. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

«Νύχτα καὶ ἡμέρα μᾶς παραστέκουν, προστάτες καὶ βοηθοὶ σὲ ὅλα»

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι ἀγαποῦν τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν*

Μιὰν ἄλλη φορά ποὺ ὁ Ἅγιος Νήφων, Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς, βρισκόταν πάλι στὴν ἐξοχή, ὑψωσε τὰ χέρια του νὰ προσευχηθῆ.

Ξαφνικά, ἀνοίγουν τὰ Οὐράνια καὶ βλέπει τὸν Κύριο νὰ κάθεται σ' ἐνδοξο Θρόνο, περιστοιχισμένος ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ πλῆθος Ἄγγελων.

Ἀπόμεινε νὰ τοὺς ἀτενίζη ἔκθαμβος...

Ἦθελε νὰ πετάξη σὰν πουλί, ἂν μπορούσε, γιὰ τὴν φλεγόταν ἀπ' τὸν πόθο νὰ βρεθῆ κοντὰ τους.

Ἄλλὰ καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρατηροῦσαν μὲ εὐχαρίστηση, λέγοντας ἀναμεταξύ τους:

- Νὰ ὁ ἀγαπητὸς μᾶς φίλος Νήφων! Δὲς μὲ τί λαχτᾶρα καὶ ἀγάπη μᾶς κοιτάζει! Δικαίως καὶ ἐμεῖς τὸν μνημονεύουμε κατὰ τίς θείες ἱεουργίες μᾶς!

Ἀὐτὰ ἔλεγαν οἱ ἄχραντοὶ Ἄγγελοι.

Καὶ ἐκεῖνος, ὅταν ἦρθε στὸν ἑαυτό του, πλημμυρισμένος ἀπὸ εὐφροσύνη, ἔπλεξε ἐγκώμια καὶ τραγούδια γιὰ χάρη τους, κατάφορτα ἀπὸ γλυκασμό.

Ὡ, πόσο ἀγαποῦν οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν! Μᾶς βοηθοῦν σὲ κάθε καλὸ ἔργο.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν παραμῆνῃ ἀδιάπτωτος ὁ πόθος καὶ ἡ λαχτᾶρα μᾶς γι' αὐτούς: τοὺς πολύτιμους λίθους, τὰ ἀστραφτερά μαργαριτάρια, τὰ ὑπερουράνια κάλλη, τὰ ἀθάνατα λουλούδια;

Ἀδιάκοπα μεσιτεύουν γιὰ μᾶς καὶ δυσωποῦν τὸν Φιλάνθρωπο νὰ μᾶς λυπηθῆ καὶ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὸ αἰώνιο πῦρ.

Νύχτα καὶ ἡμέρα μᾶς παραστέκουν: ● Ὄταν τρώμε μᾶς φρουροῦν καὶ μᾶς ὑπερασπίζουν.

● Ὄταν κοιμώμαστε μᾶς σκεπάζουν μὲ τίς φτεροῦγες τους. ● Ὄταν δουλεύουμε ἢ βαδίζουμε ἢ ταξιδεύουμε στὴν θάλασσα εἶναι πάντα κοντὰ μᾶς προστάτες καὶ βοηθοὶ μᾶς σὲ ὅλα!

(*) Ἐνας Ἀσκητῆς Ἐπίσκοπος - Ἅγιος Νήφων Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς, σελ. 147, ἔκδοσις 14^η, Ἱερὰ Μονὴ Παρακλήτου, Ἰσρωπὸς Ἀττικῆς 1994. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ένα πολύ χαρακτηριστικό σύγχρονο θαύμα
που συνέβη στην Αυστραλία

Οι γυναίκες οφείλουν να προσεύχονται με καλυμμένη την κεφαλή*

«...πρέπον ἐστὶ γυναῖκα
ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;»

Κάποια γυναίκα Παλαιόπιστη Ρωσίδα μεταστράφηκε στην Ὁρθοδοξία. Ἀποδέχθηκε ὀλόκληρη τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία καὶ ἀκολουθοῦσε ὅλους τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας με ἀκριβεία.

* * *

Λίγο καιρὸ ἀργότερα, ἡ γυναίκα αὐτὴ ἔτυχε σὲ ἓνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, στὸ ὁποῖο τραυματίσθηκε βαρεῖα στὸν θώρακα ποὺ κτύπησε πάνω στὸ τιμόνι.

Λίγο μετὰ τὸν τραυματισμὸ, ἐμφανίσθηκε καρκίνος στὸ στήθος. Οἱ ἰατροὶ πρότειναν τὴν ἀφαίρεσι τοῦ στήθους με χειρουργικὴ ἐπέμβασι. Ἡ γυναίκα τὸ δέχθηκε με ταπεινῶσι, ὡς θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐγχείρησις ἦταν ἐπιτυχής, ἀλλὰ οἱ ἰατροὶ ἐπέβαλαν ἐντατικὴ χημειοθεραπεία ὡς προληπτικὸ μέτρο. Μάλιστα προειδοποίησαν τὴν γυναίκα, ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς χημειοθεραπείας θὰ ἔχανε τὰ μαλλιά της. Ἡ γυναίκα καὶ πάλι τὸ δέχθηκε ταπεινά, ἐλπίζοντας στὸν Κύριο.

Ἡ χημειοθεραπεία ἄρχισε καὶ παρ' ὅλο ποὺ διήρκεσε γιὰ μεγάλο διάστημα, δὲν ἐπηρεάσε τὰ μαλλιά της. Οἱ ἰατροὶ ἐξεπλάγησαν πάρα πολὺ καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν τὸ φαινόμενο.

Μία νύκτα ποὺ ἡ γυναίκα κοιμόταν, εἶδε τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ἡ Ὅποια τῆς εἶπε:

«Ἐπειδὴ ποτὲ στὴν ζωὴ σου δὲν μπῆκες σὲ Ἐκκλησία με τὸ κεφάλι σου ἀκάλυπτο, οὔτε μία τρίχα δὲν θὰ πέση ἀπὸ αὐτὸ λόγῳ τῆς χημειοθεραπείας!»!...

• «Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἀκατακάλυπτο τῆ κεφαλῇ κατασχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς... Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι;».

(Α' Κορινθ. ια' 5, 13).

• «Αἱ γυναῖκες εἶναι σεμνὸν καὶ ἅγιον τὸ νὰ προσεύχωνται με σκεπασμένον κεφάλι, κατὰ τὴν ἐντολὴν καὶ παραγγελίαν τοῦ Ἀποστόλου, ἐπειδὴ με τὸ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς προξενοῦσι δόξαν εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τιμὴν καὶ σέβας εἰς τοὺς Ἀγγέλους ὅπου τὰς φυλάττουν...»

Ἀνίσως αἱ γυναῖκες, ὅταν ἀναγινώσκουν κανένα ἱερὸν βιβλίον πρέπει νὰ σκεπάζωνται, διὰ νὰ δείξουν καὶ με τὸ ἔξω σχῆμα τὴν ἐσωτερικὴν εὐλάβειαν τῆς καρδίας, καθὼς λέγει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, πόσω μᾶλλον πρέπει νὰ σκεπάζωνται, ὅταν ἀπέρχωνται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ προσευχηθοῦν; ἐπειδὴ με τὸ ἔξωθεν σκέπασμα φανερώνουσι τὴν ἐσωτερικὴν εὐλάβειαν τῆς ψυχῆς των».

(Ὅσιον Νικοδήμου Ἀγιορείτου).

• «Μὲ ταῦτα τὰ λόγια ἀνιγηματοδῶς φανερώνει ἐδῶ ὁ Ἀπόστολος ἓνα ἄλλο φοβερῶτατον· δηλαδή, ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὸν Θεὸν ἢ ὕβρις καὶ ἀτιμία ὁποῦ ἀκολουθεῖ, ἀπὸ τὸ νὰ μὴ σκεπάζωνται αἱ γυναῖκες εἰς τὴν προσευχήν».

(Ἁγίου Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας).

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», Ἀριθ. 259, Μάρτιος-Ἀπρίλιος 1994, σελ. 248. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων, 145 65 Ἅγιος Στέφανος, Τ.Θ. 51891, Ἑλλάδα
• Ἡλεκτρονικὴ Διεύθυνσις (e-mail): mhangels@otenet.gr • Ἀριθμὸς τηλεφωνικῆς κλήσεως: (+30) 22950 22582
• Τηλεαντίγραφα (FAX): (+30) 22950 22582 • Ἐκδίδεται σὲ ὀκτῶ γλώσσας: Ἑλληνικά, Ρωσικά, Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ἰταλικά, Σουηδικά, Τσεχικά, Γεωργιανὰ (βλ. www.synodinresistance.org/Publications_en/OikodomiParamythia.html) • Διανέμεται καὶ ἀποστέλλεται δωρεάν • Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ἐπιστολία τοῦ † Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι.